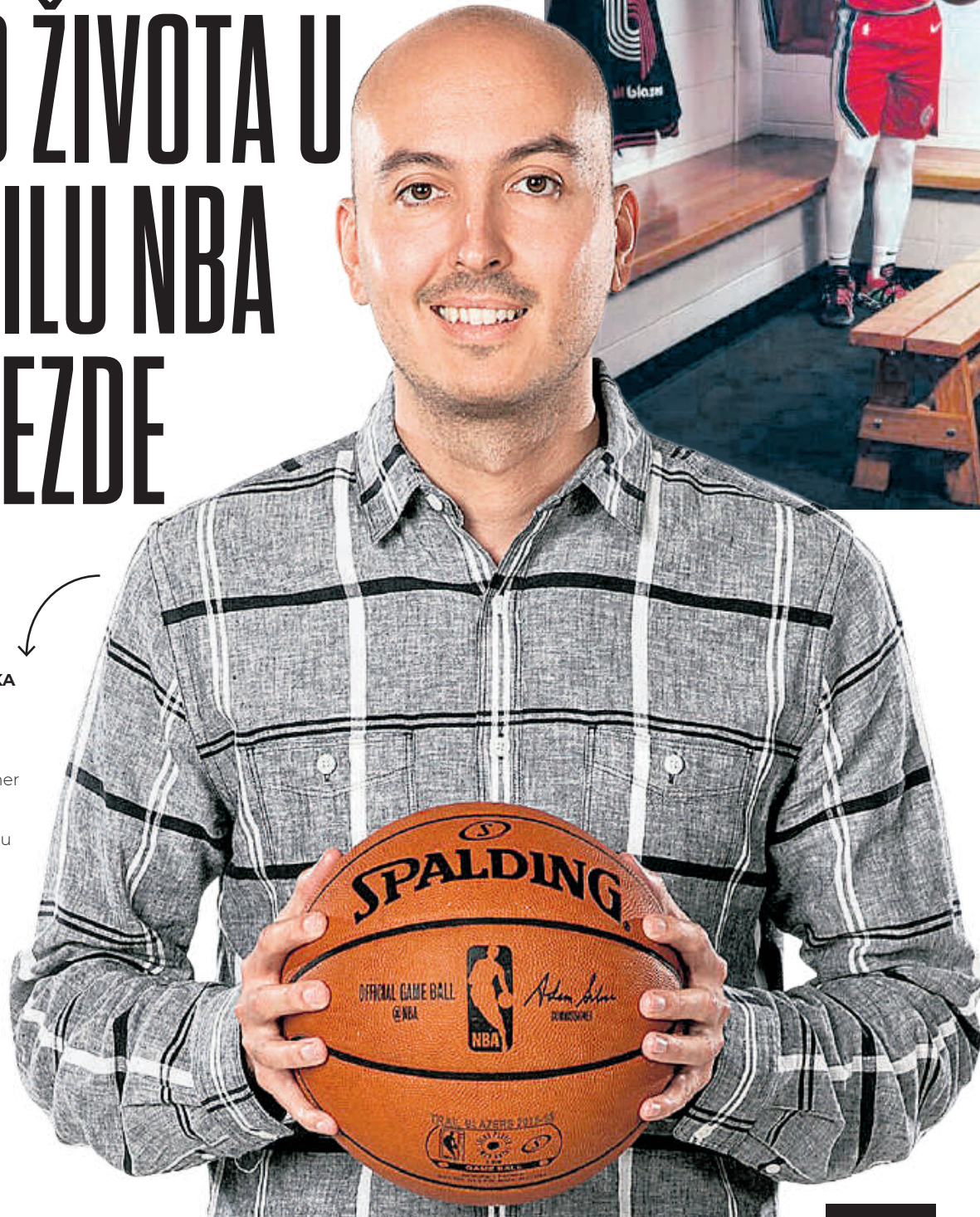

MARIO MILOŠEVIĆ IZ BOSNE
OSTVARIO JE SVOJ AMERIČKI SAN

OD IZBEGLIŠTVA DO ŽIVOTA U STILU NBA ZVEZDE

NAKON
ZAVRŠETKA
SREDNJE
ŠKOLE
ODLUČIO
sam da
upišem smer
grafičkog
dizajna na
Univerzitetu
Portland

STEVICA RAJČETIĆ

Za Marija Miloševića verovatno niste čuli. Ali zaljubljenici u košarku, pogotovo NBA, sigurno znaju njegov rad. Naime, upravo on je zaslužan za izgled dresova NBA ekipe Portland Trejl Blejzera, u čijem timu je 15 godina, od čega pet kao kreativni direktor. Međutim, put od ratom zahvaćene Jugoslavije do ostvarenja američkog sna nije bio ni najmanje lak.

NEKI OD PROJEKATA
KOJI SE ističu u mojoj
karijeri su rebrandiranje
znaka Trail Blazersa i
dresova u saradnji sa
Najkijem 2017. A za
ovu 2019/20. sezonu,
jubilarnu 50, dizajnirao
sam privremeni logo
tip, parket i dresove

Ovo mi je 15.
NBA sezona.
Radim s timom
talentovanih
dizajnera i posao
mi je da brinem o
izgledu grafičkog
dizajna

Nakon što je početkom rata u Bosni izbegla iz Kladnja u Kosjerić, porodica Milošević je u narednih pet godina menjala gradove, sve dok se 1997. konačno nisu našli u Americi. U tom trenutku Mario je imao 14 godina. Svega osam godina kasnije, zahvaljujući radu, zalaganju i talentu, pronaći će svoje mesto u NBA svetu. No, krenimo od početka.

- Rođen sam u Tuzli, ali živio sam u Kladnju sa roditeljima i sestrom do drugog razreda osnovne škole. Početkom rata 1992. izbegli smo u Srbiju i živeli smo u Kosjeriću, Kuli i Malom Zvorniku. Iako je otac radio kao profesor muzike, a mama kao zubni tehničar, odlučili su da napuste zemlju. Preselili smo se u Ameriku 1997. godine. Posle kratkog zadržavanja u državi Ajdaho, stigli smo u Portland, Oregon - započinje Mario svoju priču za „Blic“.

Novi početak nije bio nimalo lak, a najveća prepreka bilo je nepoznavanje jezika.

- Roditelji su se najviše žrtvovali i morali da rade najteže poslove. Nismo znali ni reč engleskog jezika. Sestra i ja smo odmah krenuli u školu i imali regularne časove s Amerikancima, gde nismo ništa razumeli. Najbolje mi je išla matematika pošto mi za to nije bilo potrebno poznavanje jezika. U sklopu škole imali smo časove engleskog jezika koji su bili namenjeni za strance poput nas. Što si stariji, jezik je sve teže naučiti - kaže on.

Vremenom, kada jezik više nije predstavljao problem, Mario je mogao da se usredsredi na svoju pasiju iz najranijih dana - crtanje.

- Dolaskom u Ameriku mnogo su me zanimali računari i izrada veb-sajtova, video-produkcija, multimedija. Nakon završetka srednje škole odlučio sam da upišem smer grafičkog dizajna na Univerzitetu Portland. Na kraju treće godine, 2005. na času veb-dizajna imali smo mogućnost da radimo na stvarnim projektima. Zadatak moje grupe je bio da dizajniramo informativni sajt o stipendiji

**RODITELJI SU SE
NAJVIŠE ŽRTOVALI.
NISMO ZNALI NI REČ
ENGLSKOG JEZIKA.
SESTRA I JA SMO
ODMAH KRENULI
U ŠKOLU I IMALI
REGULARNE ČASOVE
S AMERIKANCIMA,
NISMO NIŠTA RAZUMELI**

koju su Trail Blazersi tada osnovali za studente grafičkog dizajna. Nakon završetka tromesečja profesor mi je ponudio da nastavim da održavam sajt. Umesto plate, ponudena mi je stručna praksa u timu Trail Blazersa na koju sam rado pristao. Nakon godinu dana primljen sam za stalno na poziciju grafičkog dizajnera - priča naš proslavljeni kreativac.

Od tada, Mario je član porodice Blejzera. Pre pet godina je unapređen, te je danas kreativni i umetnički direktor.

- Ovo mi je 15. NBA sezona. Svakodnevno radim sa timom talentovanih dizajnera i moj posao je da brinem o izgledu grafičkog dizajna na televiziji, veb-sajtu, društvenim mrežama i štampanom materijalu kako bi sve bilo u skladu Trail Blazers brenda. Neki od projekata koji se ističu u mojoj karijeri su rebrandiranje znaka Trail Blazersa i dresova u saradnji sa Najkijem 2017. A za ovu 2019/20. sezonu, jubilarnu 50, dizajnirao sam privremeni logotip, parket i dresove. Takođe sam radio i na osnivanju brenda nased eSport (NBA2K) tima Blazer5

**IMAO SAM PRILIKU DA UPOZNAM
JOKIĆA, BOBIJA, RADMANOVIĆA,
PEKOVIĆA, JARIĆA, MILIČIĆA,
ALI I VELIKANE POPUT DIVCA I
STOJAKOVIĆA. TO JE NEOPISIV
OSEĆAJ JER TO SU IPAK IDOLI**

Gamin - kaže nam Mario.

Kada je reč o saradnji s igračima, utisci su različiti. Ipak, posebno ističe dva imena sa kojima mu je bilo zadovoljstvo da radi - Karmelo Entoni i Damijan Lillard.

- Rad s NBA zvezdama je mnogo zanimljiv i zahtevan posao, naročito tokom sezone. Kao i u svakom sportskom timu, postoje razne osobine igrača. Mogu reći da zahvaljujući menadžmentu, koji brine o kvalitetu igrača ne samo na terenu nego i van njega, imamo mnogo dobre i vaspitane momke. Ne mogu reći da se družimo pošto svako ima svoje obaveze, ali imao sam priliku upoznati mnoge od njih. Trenutno za Portland igra moj zemljak Jusuf Nurkić i imenjak Mario Hezonja. Sa njima imam odlične odnose. Mi smo ti kao Yugo Trail Blazers. Za Portland je igrao i Saša Pavlović, sa kojim sam i dan-danas u kontaktu. Od ostalih igrača imao sam priliku da upoznam Jokića, Bobija, Radmanovića, Pekovića, Jarića, Miličića, ali i velikane poput Divca i Stojakovića. To je bio neopisiv osećaj jer to su ipak idoli koje pamtim iz njihovih košarkaških dana - kaže nam Mario.

VISOKI LUKSUZ

Iako posla ponekad ima preko glave, kaže da voli dinamičnost koja dolazi sa NBA ligom. Naravno, kad se putuje sa timom, uživa se u svemu što ide uz to, od privatnih aviona do luksuznih hotela u kojima se sedesa. - Mnogo volim svoj posao i uživam u njemu. Svaka sezona je drugačija, novi igrači i nove kampanje. Imao sam priliku da vidim više od 600 utakmica uživo. Išao sam i na gostovanje sa timom gde obilazim druge dvorane i upoznajem dizajnere iz drugih ekipa. Putovati sa timom je neopisivo iskustvo. Leti se privatnim avionom, odseđa u najboljim hotelima i usluga je vrhunska. Kao u filmovima - kaže Milošević.

